ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 Φεβρουαρίου 1920 ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ
Ἐπ. Λαμπρίνου
Αν. ἡλ. 6ω.7 λ 11
Δύσ. 6 λ 06

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Α'. Ἀριθ. 1019 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα : Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ἐφ' ὅσον παρέρχεται ὁ χρόνος, ἐπὶ τοσοῦτον καταφανέστερον ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ λεγόμενον ἀγτύπα τὸ σίδηρο ὅσο εἶναι ζεστό· εἶναι σοφώτατον, καὶ ὅτι διὰ τὰς μεγάλας ἀσθενείας χρειάζονται δραστικὰ μὲν φάρμακα ἀλλὰ τὰ φάρμακα ταῦτα πρέπει νὰ παρέχωνται ἀμέσως καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀναβολῆς.

Εἰς τὰς σκέψεις δὲ ταύτας ἤγαγεν ἡμᾶς, ὡς καὶ πάντα ψυχραίμως παρακολουθοῦντα τὰ κατὰ τὴν παγκόσμιον κίνησιν καὶ ζώμεν, ἡ ἐξέλιξις τῶν γεγονότων ἀφ' ἧς ὑπεγράφη τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀνακωχῆς μεταξὺ τῶν ἐμπολέμων, μέχρι σήμερον, ἐξέλιξις ἥτις ἀντὶ μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους νὰ ἔχῃ ὁδηγήσῃ τὴν ἀνθρωπότητα πρὸς τὴν εἰρήνην ἧς ἐπὶ τόσον μακρὸν χρόνον ἐστερήθη, τὴν κρατεῖ του ναυτίον ἀπὸ τῆς ἀνακωχῆς καὶ ἐντεῦθεν ἐν διαρκεῖ ἀναμονῇ καὶ ἀγωνίᾳ, κυρίως ὅμως ἐν διαρκεῖ ἐπιφυλακῇ.

Ἀλλ' ἂς ἔλθωμεν ἐπὶ τῶν πραγμάτων. Ἡ συνθήκη τῆς προκαταρκτικῆς εἰρήνης μετὰ τῆς Γερμανίας ὑπεγράφη πρὸ πολλοῦ, ἀφοῦ ἐννοεῖται παρῆλθεν ἔτος ὁλόκληρον ἀπὸ τῆς ἀνακωχῆς καὶ ἔκαστος ἐφαντάζετο βεβαίως ὅτι ἔλαβαν αἱ μετὰ τῶν Γερμανῶν συζητήσεις καὶ προσπάθειαι. Ἐν τούτοις, βλέπομεν τὴν Γερμανίαν ὑποτροποῦσαν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὅρων τῆς συνθήκης καὶ παρεμβάλλουσαν καθ' ἑκάστην μυρίας ἀντιρρήσεις καὶ προσκόμματα, ὡς ἔγινε μὲ τὸν στόλον ἐν Σκάπα-Φλόου, μὲ τὴν κατασταφὴν τῶν Ζέπελεν, μὲ τὸ πραξικόπημα τοῦ Λάντσερ, μὲ τὴν μὴ παράδοσιν τοῦ ὑποβρυχίου ὁλικοῦ λιμένος καὶ τέλος μὲ τὴν ἄρνησιν παραδόσεως τῶν ἐνόχων τῶν ἐγκλημάτων τοῦ πολέμου. Ὅλα αὐτὰ εἰς τί ὀφείλονται; Εἰς τὴν μὴ λῆψιν ρητῶν μέτρων, εἰς τὸν ἀνεξήγητον ἐποικτιρμὸν τῶν νικητῶν καὶ εἰς τὴν ἀναβλητικότητά των.

Μετὰ τῆς Τουρκίας πάλιν ἡ ἀναβλητικότης ἡ μέχρι τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος παρατηρηθεῖσα ἔσχε περισσότερον δυσάρεστα ἀποτελέσματα διότι ἐδόθη καιρὸς εἰς τὰς συμμορίας νὰ δράσωσιν ὡς ὄρδραι καὶ ἀπεθράσυνε τοὺς διαφόρους Κεμαλιῆδες ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε νὰ ὑψώσουν τὰ ὅπλα κατ' ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐφάνησαν τόσον ἐπιεικεῖς πρὸς αὐτούς, κατὰ τῶν Γάλλων καὶ Ἄγγλων. Ἐδημιούργησεν ὅμως καὶ ἐν ἄλλο κακὸν ἡ πρὸς τὴν Τουρκίαν μεγαλοψυχία καὶ ἀναβλητικότης. Ἐγέννησε τὴν ἀμηχανίαν εἰς τὴν καλλιέργειαν συμφερόντων τῶν διαφόρων Συνάμεων, τοιούτων ὥστε νὰ μὴ δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ νὰ ἀντιδρῶσιν εἰς τὴν ταχεῖαν λύσιν ἥτις θὰ διεκινδύνευε τυχὸν τὰ συμφέροντά των.

Ἐπίσης ἡ διεκώνισις τοῦ Ἀδριατικοῦ καὶ ἡ τροπὴ ἣν ἔλαβε τοῦτο ἐπ' ἐσχάτων, εἰς οὐδὲν ἄλλο ὀφείλεται ἢ εἰς τὴν ἐπιδεξιότητα τῶν ἀνάβλητικοτήτων, ἐνῷ ἐν ἀμέσῳ ἐλαμβάνοντο αἱ ὁπωσδήποτε ἀποφάσεις οὔτε ὁ Ἀ' Ἀνγούστιος θὰ προέβαινεν εἰς τὸ κίνημα τῆς καταλήψεως τοῦ Φιούμε, οὔτε θὰ ἐλάμβανον χώραν αἱ προστριβαὶ καὶ αἱ ἀντιδράσεις καὶ τὰ παρατράγωδα τῶν ὁποίων μάρτυρες καθ' ἑκάστην παριστάμεθα.

Ἀλλὰ μήπως καὶ τὸ Ρωσσικὸν ζήτημα καὶ τὸ Αὐστριακὸν καὶ τὸ Ρουμανικὸν καὶ τὸ Πολωνικὸν ἐτραματίσθησαν ὁριστικῶς; Καθόλου. Μήπως διὰ τὸ παγκόσμιον οἰκονομικὸν χάος μετὰ τὰς τόσας συσκέψεις καὶ συζητήσεις, ἐλήφθησαν ὁριστικαὶ ἀποφάσεις; Ἀιόλου. Καὶ ἐξακολουθεῖ ἡ ἀνθρωπότης νὰ ἀγωνιᾷ καὶ νὰ ὑποφέρῃ καὶ νὰ δημιουργῆται ἐκ τῆς ἐπιδεικνυομένης ταύτης νωθρότητος μία κατάστασις καθισταμένη ὁσημέραι περισσότερον ἀφόρητος.

Εὐτυχῶς φαίνεται ὅτι πραγματικώτεραι σκέψεις ἤρχισαν νὰ ἐπικρατῶσι, διότι ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἡ Διάσκεψις ἔχει ἐπιληφθῆ σοβαρῶς πλέον τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων τῶν ὁποίων ἡ λύσις ἐλπίζεται λέαν προσεχῶς, καὶ οὕτως ὁ κόσμος θὰ κατορθώσῃ νὰ ἐπεδοθῇ ἐν ἡσυχίᾳ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν εἰρηνικῶν του ἔργων.

Χ.

Οἱ ΤΟΥΡΚΟΦΩΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Οἱ Καραμανλῆδες

Ἡ ἀγγλικὴ «Ὀμπζέρβερ Ν. Ὀ» ἔγραψεν ἐν ἀρχῇ ἄρθρου τι ἐξόμνημα περὶ τῶν ἐν τῷ ὁσωμανικῷ κράτει τοῦ ὀφωμανικοῦ Ἑλλήνων, τῶν γνωσιῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα Καραμανλῆδων:

Τὸ ὀθωμανικὸν κράτος διῆξε πάντοτε κοσμοπολιτικὸν καὶ πολὺ σφριγῶντα. Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ προθητοῦ νέοι ἰδέαι εἰσήχθησαν εἰς τὸν Ἀνατολικὸν κόσμον. Ἡ παλαιὰ Ἑλληνικὴ παιδεία, παρ' ὅλην τὴν ἐπελθοῦσαν διαφθορὰν, ἀνηρήγαγε αἰωνόβια καὶ ὠμοιότατα ἔθη, ὑπεχθρῶν ὅμως εἰς τὰς διατάγας ἰσχυρῶν κατεστωκιῶν. Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἐκυριάρχησαν διὰ τῆς σάκης καὶ διὰ τῆς ἰσχύος τοῦ λόγου. Ἤσω ὅμω. ἀδύνατον μία τοιαύτη μετοβολὴ νὰ μὴ ἐδημιούργει ἀρᾶνα, ἴχνη τῶν ὁποίων βέβαιον σήμερον.

Οἱ Τοῦρκοι μετεῖχε ἄλλων ἠμαλιοῦσθησαν καὶ διὰ τὸν ἐπιτυρισμὸν τῶν κατοικων τῆς χώρας, ἔθνους χάρις εἰς τὴν ἰσχυμὶν ἐπιφυλὴν τῆ Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἤσαν ὡ ἐπὶ τὸ πλεῖστον χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι. Ὁ ἐκτουρκισμὸς ὅμως, ὅπου ἀπήντει ἀπὸ τῶν Τούρκων, ἤς πάλιν εὐρίσκετο ἀντιμέτωπος πρὸς τὴν ἠμαλιὴν καὶ ἐπιμονὸν ἀντισταστν τῶν χριστιανῶν κατοίκων.

Ἐκ τῶν κυριωτέρων ὅπλων τῶν Τούρκων πρὸς ἐκτουρκισμὸν ἦν ἡ κατάργησις τῶν Ἑλληνικῶν σχολῶν ἐν Ἀνατολῇ, διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ ὁμοιόμορφον τῶν Χριστιανῶν πρὸς τοὺς Τούρκους. Ἐν μέρει εἰ Τοῦρκοι κατώρθωσαν νὰ ἀντικαταστήσουν τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν διὰ τῆς τουρκικῆ, ἀλ. ἡ ὑνθήσαν ὅμως νὰ ἐξαλείψουν τὸ ἐθνικὸν καὶ θρησκευτικὸν αἴσθημα, ἀλόδειξις δὲ τούτου εἶνε οἱ Καραμανλῆδες τῆς Ἀνατολῆ, οἵτινες παντοτε ἐπήρεασαν ὁ κόρην ὁριαλμοῦ τῆς θρησκευτικὰς καὶ ἐθνικὰς αὐτῶν παραδόσεις.

Οἱ Καραμανλῆδες, εἰ ε ὠλαίν καὶ ὠμαντικὴ φυλὴ κατοῆ σε σε μὲ ἠωῖ.ὴν ὑπαλάμνησιν νὰ ἀντιεξέλθῃ κατὰ τῶν βαρειῶν συνθηκῶν τῆς νέας ζωῆς. Μόθοι καὶ παραδόσεις σχετζόμενοι μὲ τὸ Ἑλληνικὸν ἐθνικὸν ἰδεῶδες τῆ ἀνεξαρτησίας καὶ ἐλευθερίας καθώ, καὶ ἀναμνήσεις τοῦ χριστιανικοῦ μαρτυρολογίου μετεδόθησαν ἐκ παραδόσεως ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν εἰς τουρκικὴν γλῶσσαν. Εἰς τὸν Ἑλληνικὸν μητροπολιτικὸν ναὸν τοῦ Ἰωάννου τὸ κήρυγμα γίνεται εἰ; Ἑλληνικὴν καὶ Τουρκικὴν χάριν τῶν Καραμανλήδων.

Ο. Καραμανλῆδες εἶνε φυλὴ θερμὴ, σφριγῶσα, ἀκούραστος καὶ ἐπιχειρηματικὴ. Ἐν Κωνσταντινουπόλει εἶνε ὁ Ἕλληνες Τσαπεζῖται καὶ σημαίνοντες, ἔπορ ι εἶ ε Κ α μανλῆδες, ὁμιλοῦντες τὴν Ἑλληνικὴν, Γαλλικὴν καὶ τινες τὴν Ἀγγλικήν.

Φυσιολογικῶς, ἀποτελοῦν ὡρεῖαν φυλὴν, ἐφμοὶ τὸ ἀνόσημα, λεπτοί, μεταχρωτοὶ μὲ ὀφεφηφόους μαύρους ὀφθαλμοὺ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Καραμανλίδισσας ἐ ὑ ται εἶνε ἐξαιρετικὰ καλλιῆς ἐνδυόμενοι τὰ τουρκικὰ σαλβάρια καὶ καλύπτουσι τὰ κεφαλήν μὲ φέσι, περιβλημένον μὲ λευκὸν μανδήλιον ἀλῆς χρυσῶν νομισμάτων βέλο, ὅπερ πίπτον ἐπὶ τῶν ὤ ων των καλύπτει αὐτὰς καὶ ἀφίνει ἀνοικτὸν τὸ πρόσωπον.

Οὐδεμία γλῶσσα ἐν ῷ κόσμῳ εἶνε ἱκανὴ νὰ περιγράψῃ τὴ αἰσθάνεται τι; ὅταν ἀφνιδίως συναντᾷ τὰς ἐκπάγλου καλλονῆς—καὶ εἶνε πλείοσαι ὅσαι—Καραμανλίδισσας τούτας. Αἱ γυαικαὶ ἐνδυμασίαι των, τὰ μικρὰ πρόσωπά των, τὰ ὀφυπτὰ χαρακτηριστικὰ των, οἱ θαμβωτικοὶ μαῦροι ὀφθαλμοὶ των κατεγοητεύουσι τὸν παρατηρητήν. Καὶ τέλος τὸ γλυκὺ μειδιαμάτων ἀτ κτιδίει τὸ ὠ. μαργαριτάρι λευκὸ ὁ ὄντας των.

Ὁ Καραμανλῆς εἶνε ἤγων στῆς, ἀγωνιστὴς καὶ ἐνότκω, ἀόμη π ὀς ἐπίτεξ ν των ἀλ'ηνικῶν ἐθνικῶν αὐτοῦ ἰ ὠ. Καὶ πολλοὶ μὲν προηγ ὑ ιενοι ἀγῶ ε ιων ἀλέτυχον, ἀλλ' ιώρα ὁ ὁτὲ νέον ἀνεδυ ε δ ἀ μενὸ τὴ ἀ ὄμω ὁτὴ ἡ φυ ἡ ὑ ὑ θὰ κατορθώσῃ νὰ ἀποβῇ σ υνοδαί ς ποιόγων π. ὀδδου χάρις εἰς τὰς φυσικὰς καὶ ἠθικὰς αὐτῆς ἀρετάς.

ΤΟ ΜΥΣΑΡΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ ΣΧΕΔΙΟΝ

ΑΠΟ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ ΚΑΟΥΤΣΚΥ

Ὅταν ἐδολοφονήθη εἰς τὸ Σεράγιεβον τὸ Ἀρζιδουκικὸν ζεῦγο. τῆς Αὐστρίας, ἐδημιουργήθη εἰ. δλον τὸν κόσμον μία ἀνωμαλὴ καὶ διαιολογημένη συγκίνησις. Ὁ ἴγον καὶ ὀλιγον ὅμως; οἱ ἀμεμαλιστικοὶ κύκλοι τοῦ Βερολ νου καὶ τῆ. Βιέννη ἤ χ ν ν νὰ ὑποδαυλίζουν τὴν συγκίνησιν αὐτὴν καὶ νὰ τὴν κατευθύν ν ἐ νοιον τῆ Σρ ὰς.

Κ ὶ τοῦ., ὁ ὁτι εὗρον εἰ. τὴν δολοφονίαν αὐτὴν τὴν ἀναμενομένην ἀφορμὴν διὰ τὴν πραγματοποιησιν τῶν σχεδίων των. Θ ι ἐπεῖθ ν ν κατὰ τῆς Σερβίας, θὰ ἠρεσκεῖ ν ὁ ὁ ὁι τὴν Ρωσσ ὶν ἐπέμβοιεν, καὶ θὰ ἐπήρχετο ἀμέσω, ὁ παγκόσμιος πόλεμος, ἀπὸ τὸν ὁ ὁ ἔ ν ν ἤλπιζαν νὰ ἐξέ.θυον νικηφόρ ι ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν.

Πόσα δὲν ἐλέχθησαν καὶ πόσα ζὲν ἐγράφησαν διὰ τὴν δολοφονίαν αὐτ ἡν. Πόσαι κατηγ ρ ὶαι δὲν ἀπηθύ.θησ ν κατὰ τῆς τότε Σερβικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ἀρχῶν, ὅ ι αὐτοὶ ὑπέθαλψ ν καὶ ἐξύφαναν τὴν συνωμ σ ν καὶ ἐξώπλ α ιὸ δολοφόνου..

Καὶ ὅ ως τὴν 13ην Ἰουλίου ὁ ἀνώτατος ἀυτάλληλος τοῦ Αὐστριακοῦ ὑπουργε ου τῶν Ἐξωτερικῶ , ὁ ὁ ὑτος εἶχε στεῖ ἐπίτηδε, εἰ. τὸ Σεράγιεβον διὰ νὰ εὕ.η στοιχεῖ ἐνεχῆ. κατὰ τῆς Σε βιᾶ. Κ βερνήσ ω , τηλεγραφεῖ:

«Οὐ ὲ στοιχεῖον ὑ.ιάρχει, δυνάμενον νὰ ἀποδειῇ ὅτι ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις ἤτο ἐν γνώσει τῆ, συνωμοσίας ἐιὰ τὴν ἀδοκειαν ἢ διὰ τὴν παροχὴ τῶν ὅ λον. Οὔτε καὶ νὰ ὑποπτεύθῃ τις δύνατ ι Τ. ὐ.αντίον ὑπάρχουν πολλοὶ λόγοι ἀποκλείοντες πᾶσαν τοιαύτην ὑποψίαν.

Ὑ ιάρχουν δὲ καὶ ἄ λα ἔγγραφ ἀποδεικνύοντα ὅτι ἡ εὐθύνη διὰ τὴν ἐκτιμιαν τῆ. συνωμοσίας ἐβάρυνεν ὑ ἐερβ ικκα τὴ Αὐστριακὴ ἀρχὴ τῆ, Βοσνία, αἱ ὁ ε ὶ ι διεφθήσαν, κατὰ τὸν Κάουτσκυ, ὄχι μόνον διὰ τὴν ἀπρονοησιαν των, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀνοησ ν των. Τὰ ἔγγραφ ὅμω, ὠθυ ε ιάφασ ν ἐ ιμελῶ; μ ε σ ε , τὰ σ χε ῖ , ῷ εἰς ἄλα πλοσε ἔγγραφα αἱ ψευδεῖς ἀποδείξει δίδετο ἡ εὐ ὑ ιεία συνωμοσιότῆ.

Οἱ Αὐστριακ ὶ ἰμ ε ε ιλιστικοὶ κύκλοι μαίνονται. Κη ύσουν πλέον ἀπροκαλύπτω —Δ ἰ τὰ, μετοξύ των ἐνιοεῖτοι συνεννόησε. — ἢν ἐπιθυμιαν των τῆ; ἐξαφανεσω, τῆ; Σερβία;. Ὁ γηραιὸ, αὐτοκράτωρ Φραγ ίσκος; Ἰωσὴφ γ.ἀ ε ι τὴν 4 Ἰ ὐ ιιου ιδόχρι ον πρὸ, τοῦ Κάιζερ ἐπιστολὴ, ἐν τῇ ὁποίᾳ τοῦ λέγει μεταξὺ ἄ λων τὰ ἑ ῆς:

«Αἱ προσπάθεται ιῆ, κυβερνήσεώ; μου π.ἐπει εἰς τὸ μέλλον νὰ στεφανουν ὅλα εἰς τὴν ἀπ μόνεσιν καὶ τὴν σ ιειρυνσιν τῆ, Σερβ.α ».

Τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν φέρει εἰς Βερολίνον ὁ κόμης; Χόγυν, ἐξῃγῶν, κατὰ τὰ ὑπάρχοντα ἐπίσημ ν ἔγγραφ , ὅτι ἡ λέξις «μικρυνσις σημαίνει τὴν διανομὴν τοῦ μεγαλειτέρου μέρους τῆ, Σερβίας μεταξὺ τῶν γειτόνω τῆ , κ ρυμω δὲ τῆς Β υγαρίας, τῆ, Αὐστρίας καὶ τῆ; Ἀλβανία;.

Ἀλλ' ἂν εἰ Αὐστριακοὶ κύκλοι ἐπεθύμουν τὸν πόλεμον, ὁ Κ ἴζερ δὲν τὸν ἤ ελεν ὀλιγώτερον. Ἐκ ὑ ιόνω δὲ ὴν ἐπιθυμιαν τ υ αὐ ὴν κασαμ ὠτατα μὲ μιαν ἐ ὑ ιχειρον σημεῖωσ ν τ υ εἰς τ ὴ ιεβ ὠ ν ἐγγράφ υ τῆ. 30ῆ, Ἰουνίου. Πρόκειται περὶ ἀναφορᾶ, πρὸς τὸν Γερμανὸν Ἀρχιστρατηλάτην τοῦ ἐν Βιέννῃ Γερμανοῦ πρεσβευτοῦ φὸν Τσίρσου, ὁ ὁποῖος ἀναφέρων τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰς τὸν Αὐστριακὸν πολιτικὸν κόσμον ἐπιθυμίαν πρὸς κήρυξιν τοῦ πολέμου, προσθέτει ὅτι αὐτὸς ὁ Ὶ ιος δὲν πούει σ ν.σιῶν σύνεσιν καὶ ἀπ φυγὴν πάσης ἐσπευσμένης ἀποφάσεως. Ὁ Κ ἴζερ καταλαμβ ἀνεται ἀπὸ θυμὸν καὶ σημειώνει εἰς τὸ περιθ ὠ ιον τὰ ἑ ῆς ἐπ ὶ λέξει:

«Π ἶ ιος τοῦ ἔδωσε αὐτὸ τὸ δικαίωμα! Αὐτὰ εἶναι κουταμάρες! Νὰ κάτῃ σ' αὐτ ὰ τοῦ! Ν ὶ εἰδοποιησῇ ὁ Τσρσου νὰ μοῦ κάνῃ ἤν χάλ ν' αμῆσῃ αὐτὰς τὰς ἠ ιιὶ ὀτ ιτ ιὰ,. Τοῦ, Σέρβου, πρέπει νὰ τ ὶ ὑ, ξκαθαρ σουμε τὸ ταχύτερον μάλιστα»!

Κ ὶ οὔ ω ἐρχόμεθα εἰς τὰ, περιφημους συνωνήσεις τῆ, ἡμ καὶ ὄῃ, Ἰουλίου 1914 ἐν Πότσδα, κατὰ τὰς ὁποίας συνεζητήθησαν ὅ.α αἱ λε ιτομέ ε ι τῆς μεγαλῆς; κατὰ τῆ; ἀ.θρωπότητος συ.ωμοσίας.

Ὁ κόμης Χόγυν; φέρει εἰ. τὸν Αὐτ ρκάτορα τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Φ ρ ίσκου Ἰωσήφ. Τὴν ἐπιδίδει ὁ ἐν Βερολίνῳ Αὐστριακὸς πρεσβευτὴς Σισεγενόϊ, ὁ ὁποῖος καὶ γνωρ ιζει μοζῆ μὲ τὸν Κ ἴζερ εἰς τὰ ἀνάκτορα. Ἔ ιειτα ἐ χονται, ὡ, κατὰ ὑ ιχὴν, ὁ Μέτ ιμν Χόλβεγκ καὶ ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Τσ.μμερμαν καὶ ἐ ιακολουθεῖ τὸ «Συμβούλιον ἐπὶ τῆς κα.ι ιστήσεως» ὅ ως τὸ ὁμοσαν ἀξιωσιατα τότε οἱ Γερμανοί. Καὶ ὅμω, κατὰ τὸ ἱ ιπ ιοιον Αὐσ ρ ιακὸν πρωτόκολλον, τὸ ὁ ιπ ἶον ἔλ βεν ὁ κόμης Μενσντόρφ ἐν Λονδίνῳ, ἀπεφασίσθη εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ ὁ πόλ ιου κατὰ τῆς Σερβίας.

Ὁ ἐν Βερολίνῳ Αὐστριακὸς πρεσβευτὴ, τὴν ἀναφέρει, μάλιστα, ὅτι ἐγένετο λόγος περὶ ἐνδεχομένου πολέμου καὶ μὲ τὴν Ρωσσ ν, τ ὑ Κάιζερ τονίσαντος ὅτι ἡ Ρωσ ία εἶνε ἰσ ὠα ἀνέτοιμος στρατιωτικῶς καὶ ὅτι κ ὶ ἀ ἡ τὸ λυπηρὸς ἐὰν ἐκίνα μ ν ἐν ὁ ὁ ν εὐ ὶ τὴν εὐ ιαρίαν». Αὐτὰ ὅλα, σημε ωτέον, ἔ ια ὁ ὁλόκληρον μῆνα πρὸ τοῦ πολέμου.

Ἀμέσω; μετὰ τὸ Συμβούλιον αὐτὸ ὁ Κάϊζερ ἐκάλεσε, κατὰ τὴν μαρτυρ ἀν αὐτοῦ τοῦ Τσριτ, εἰς τὸ Πότσδαμ τὸν νοῦ ιρχον Κανσέλιε, ἀντ ὶ τοῦ ἀ χινοιάρχου Τίρπιτ, τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐ ρωτικῶν Φ ιλεκχοῦ καὶ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ στρατιωτικοῦ γραφείου φὸν Πόνκερ, μετὰ τῶν ὁ ο ὠν συνεζήτησε ἐπὶ τῶν ἐ ιλητέ ν μέτ ιων πρὸς πλ ἰαν ἑτοιμασίαν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου.

Τὰ κατὰ τὰ συμβούλια αὐτὰ διαιε ρθέ τα ἔσιαν μ ε ιάλην ἐντύπωσιν εἰς τὴν Βιέννη καὶ ἐνίσχυσαν τοὺς πολιτικοὺς κύκλου, εἰς τὴν ἀπόφασιν των νὰ κάμουν τὸν πόλεμον. Δ ὶ ἡμέρα κατόπιν συνέρχετ ἐν Βιέννῃ Ἀνακτοβ ὶ ιλιον, ἀπὸ τοῦ ὁ ὁ ἐ ιου τὸ μόλις τώρα δημοσ ευθέν ἀ ω τόκολλον ἀποκαλύπτεται ὅλον τὸ μυσαρὸν κατὰ τῆς δυστυχοῦς Σερβίας καὶ τῆς παγκ ὶ ισμίου εἰρήνης σχέδιον.

Ἀπ ὶφασ ζεται λοιπὸν νὰ σταλῇ εἰς τὴν Σερβ ὶ ιν τελεσ ὶ ιραφον, τοῦ ὁ ὁ ο ὺ οῦ ι ν ὰ εἶνε τόσ ν αὐστη οἱ, ὥ ε ιτε νὰ εἶ ε ἀπολύτω, ἀδύνατον νὰ δεχῇ αὐτὸ, ἢ Σε β α. Ἀνα ρέ ε ιται ρητῶς; εἰς τὸ πρωτόκολλον ὅτι «Σὺ τὸ παρόνε , τῇ ἐξιρέσει τοῦ Οβγρου πρωθυπουργ ὺ Τσ ὰ, συ ε φώνησαν ὅτι μία ἐπιτυχ ὰ καθορῶ; δ.πλωματικὴ, ἀκόμη καὶ ἂν ἔλ ηγε μὲ τὴν διπλωματ ὶ ιην τ ε ιείνωσιν τῆ: Σερβ ὰς, ἐ ὲ θὰ εἶχε κ ὶ ιμμ ὶ ιαν ἀξ ὶ ιαν καὶ δι ὰ πρέπει ν ε τεθεῖν εἰς τὴν Σερβ ἰ ιν δπε ι καθ ὶ ιστῶνε ἀνα ὶ ιαν τὴν ἀρ ὶ ιησιν αὐτῆς; καὶ πρ ὶ ιε ε ὶ ιόντος ὑ ὠ ιο τὸ ἔδαφος πρὸς ρ ὶ ιζιν ἡ ὶ ιόσιν διὰ σ ιρατ ὠ ιτ ὶ ιῆ, ἐπεμβ ὶ ισεω .»

Ἡ συ ιφωνία αὕτη διεβ βάσθη ἀμέσω εἰς τὸν Κάϊζε, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνον ἐ ὲ θη σ ὠμφω ος πρὸς αὐ.ὴν, ἀλλ' ἔπεμ ε τοῦ. Αὐστρια ὶ ὶ ιν, νὰ τὴν ἐφαρμόσ υν ὅ σον τὸ δυνατὸν ταχύτερον, ὅ ως; ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰς χαρακτηριστικωτάτα, ἰ.διοχείρους σημειώσεις του ἐπάνω εἰς τὸ σχετικὸν τηλεγ.άφημα, τὸ ὁποῖον τοῦ ἔστειλεν ὁ ἐν Βιέννῃ Γερμανὸς πρεσβευτὴς φὸν Τσίρσου (ἔγγραφ ν ἀρ. 29).

«Ὀχι δὲ μόνον οὐδὸ. Ὁ Κάϊζερ συνιστᾷ τὰ ἀρχῇ ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις προετοιμαζουσα διὰ τ ὑ Τύπου τὴν Κοινὴν Γνώμην διὰ τὴν πιθανότητα τοῦ πολέμου. Καὶ ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησ ς ἐ ἐρετ ι εὐχ ι σω, τὴν σύστασ ν, μὲ τὴν πιστοποίησ ν δι πρέπει ν ἀ ἀ ἀ

ΔΕΛΤΙΑ

ΑΘΡΟΑΙ καταφθάνουσιν αἱ εὐχάριστοι εἰδήσεις διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐν Λονδίνῳ συζητήσεων ἐπὶ τῆς ὁριστικῆς λύσεως τοῦ Τουρκικοῦ ζητήματος. Καὶ ὁ τύπος καὶ ἐξέχοντα πολιτικὰ πρόσωπα συμφωνοῦσιν εἰς τὴν ἀποψιν τῆς ἀπομακρύνσεως τῆς Τουρκίας ἐκ Κων)πόλεως.

Ἀλλὰ καὶ τὰ προκαταρκτικὰ μέτρα εἰς τὰ ὁποῖα προβαίνουσιν οἱ Σύμμαχοι εἶναι ἀρχούντως ἐνδεικτικὰ τῶν μελλουσῶν νὰ ληφθῶσιν ἀποφάσεων. Ἐν Κων)πόλει αἱ Συμμαχικαὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ καταλαμβάνουσιν ἐπίκαιρα σημεῖα καὶ οἰκοδομὰς, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ σερασκεράτον.

Τὰ Ἀγγλικὰ στρατεύματα κατέλαβον τὴν Νικομήδειαν καὶ ἄλλας πόλεις, καὶ ἐν γένει τοιαῦται εἶναι αἱ Συμμαχικαὶ ἐνέργειαι ὥστε νὰ ἀγεταί τις ἔχων ταύτας ὑπ' ὄψιν, εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ ἐκδίωξις τοῦ βαρβάρου εἶναι ζήτημα ἐλαχίστου χρόνου.

ΩΜΙΛΗΣΕΝ ἐπὶ δίωρον ὁ Μέγας Πρωθυπουργὸς πρὸ τῶν μελῶν τῆς Διασκέψεως, ὡς ἀναφέρει τὸ σημερινόν μας τηλεγράφημα, καὶ ἡ ὁμιλία του ὑπῆρξε τόσον συγκινητικὴ καὶ τόσον πειστικὴ ὥστε ν' ἀναγκάσῃ τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Ἰταλίας κ. Νίττι νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι πρέπει νὰ ἀναγνωρισθοῦν τὰ δίκαια τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅτι τὰ δίκαια ταῦτα θὰ τὰ ὑπερασπισθῇ μὲ ὅλας του τὰς δυνάμεις.

Βεβαίως τὸ ὅτι θὰ ἐπείθοντο οἱ Πρωθυπουργοὶ περὶ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ἦτο ἀναμφιβήτητον, ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τονισθῇ, εἶναι ἡ τεραστία ἐργασία καὶ οἱ ἐξαντλητικοὶ κόποι εἰς τοὺς ὁποίους ὑποβάλλεται ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Φυλῆς διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐθνικῶν ὀνείρων. Καὶ κατόπιν ὅλων, ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι ζητοῦντες ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλήν του!

ΚΑΤΑ ΤΗΝ τελευταίαν ἑβδομάδα ἀφίχθησαν δύο φορτία σίτου, προωρισμένου διὰ τὰς ἀνάγκας ὁλοκλήρου τῆς νήσου μας καὶ ἑπομένως ἀνήκει τὸ πλεῖστον τούτου εἰς τὰς Κοινότητας τῆς Λέσβου. Δὲν ἐδόθη ὅμως μέχρι σήμερον ὁ ἀνήκων εἰς ἑκάστην Κοινότητα σῖτος, διότι, ὡς πληροφορούμεθα, τὸ ἐνταῦθα Ὑ)κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δὲν γνωρίζει εἰς ποίαν τιμὴν νὰ παραχωρήσῃ τὸν ἐν λόγῳ σῖτον. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον φέρει εἰς δυσφορίαν τὸν λαὸν τῆς ὑπαίθρου, ὁ ὁποῖος ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ εἶναι ἠναγκασμένος νὰ ὑποβάλλεται εἰς διπλασίαν δαπάνην, τρώγων ἄρτον λευκόν.

Νομίζομεν ὅτι ἐν ἐπεῖγον τηλεγράφημα τῆς Τραπέζης, θὰ ἐκανόνιζε τὸ ζήτημα καὶ θὰ ἔθετε τέρμα εἰς τὴν οὐχὶ εὐχάριστον ταύτην κατάστασιν.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Τὸ συνάλλαγμα

Τηλεγράφημα Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐξ Ἀθηνῶν 5/18 Φεβρουαρίου 1920.

Λιρ. 32.50, Δολλάριον 9.50, Φράγκον —.68, Ἐλβετικὸν 1.57, Ἰσπανικὸν 1.66, Ἰταλικὸν —.54.

Δικαστικὰ

Συνεδρίασε χθὲς τὸ Πταισματοδικεῖον καὶ ἐξεδίκασε 40 ὑποθέσεις.

— Τὸ σημερινὸν Κακουργοδικεῖον θὰ ἐκδικάσῃ τριῶν ὑποθέσεις. Τοῦ Γ. Μ υσταλῆ κατηγορουμένου ἐπὶ κλοπῇ, τῆς Χαριτλείας Μπεξεβανάλλη ἐπὶ ποινοκτονίᾳ καὶ Πρ. Εὐθυμίου ἐπὶ κλοπῇ.

Ἀκύρωσις ἀποφάσεως

Τὸ Ἐφετεῖον Σύρου, ἐδικάζον τὴν ὑπόθεσιν τοῦ συμπολίτου μας κ. Μαγώνη, ὅστις ὡς γνωστὸν εἶχε καταδικασθῇ ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Πλημμελειοδικείου εἰς 20000 δρχ. πρόστιμον καὶ αἰσχροκερδείᾳ, ἠκύρωσε τὴν ἐν λόγῳ ἀπόφασιν, κηρύξαν ἀθῶον τοῦτον καὶ διατάξαν τὴν ἐπιστροφὴν τῶν καταβληθεισῶν 20,000 δραχμῶν.

Ἀνάκλησις ὁπλιτῶν

Δι' ἐγκυκλίου τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κοινοποιεῖται ἡ ἀπόφασις τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ ἀνακλήσεως εἰς τὰ σώματά των πάντων τῶν κληρωτῶν τοῦ 1918, 1919, καὶ 1920. Εἰς τούτους περιλαμβάνονται καὶ πάντες οἱ διατελοῦντες ἐν ἀναστολῇ προσελεύσεως ὑπαγόμενοι εἰς τὰς κλάσεις αὐτάς.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Μιαούλης ὑπέβαλε σχέδιον νόμου, συμφώνως πρὸς τὸ ὁποῖον ὁρίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Πολεμ. Ναυτικοῦ καὶ ὁ προβιβασμὸς αὐτῶν. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ὁρίζονται ὡς μάκιμοι ἀξιωματικοὶ εἰ Ἀντιναύαρχοι, 5 ὑποναύαρχοι, 24 πλοίαρχοι, 28 ἀντιπλοίαρχοι, 37 πλωτάρχαι, 123 ὑποπλοίαρχοι, 74 ἀνθυποπλοίαρχοι καὶ 34 σημαιοφόροι.

Ἐκ Μανδραμάδου

Ὁ χορὸς τῆς «Ὁμονοίας»

Μὲ ἰδιαιτερὰν ἐπιτυχίαν ἀνωτέραν τῶν προσδοκιῶν μας διεξήχθη ἐφέτος ὁ χορὸς τοῦ καλλίστου παρ' ἡμῖν σωματείου Σύλλογος Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων ἡ «Ὁμόνοια».

Ἡ ὡραία διακόσμησις τῆς αἰθούσης, ἡ συγκέντρωσις πολλοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ κόσμου καὶ ἐν γένει ἡ τάξις καὶ ἡ εὐθυμία, ἡ ὁποία ἐπεκράτησε μέχρι πέρατος τοῦ χοροῦ μᾶς ἀφῆκαν τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις καὶ ἡ χθεσινὴ βραδιὰ θὰ μᾶς μείνῃ ἀλησμόνητο.

Συγχαίρομεν λοιπὸν ἀπὸ καρδίας τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου καὶ τὴν διοργανωτικὴν τοῦ χοροῦ ἐπιτροπὴν, ἰδιαιτέρως δὲ τὴν δραστηριωτάτην αὐτοῦ πρόεδρον δ. κ. Ρόζαν Μουζουρέλη, εἰς τὰ ἄδικνα μ; προσπαθεῖας τῆς ὁποίας ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος ἡ μοναδικὴ αὐτὴ ἐπιτυχία.

Τῇ 3η Φεβρουαρίου 1920 Δ. Γ.

Ἑορτὴ Ὑπαπαντῆς ἐν Πλωγιᾷ

Τὴν 2 Φεβρουαρίου ἐτελέσθη μεγαλοπρεπὴς πανήγυρις ἐν τῷ φερωνύμῳ ναῷ τῆς Πλωγιᾶ, ἐν μέσῳ συρροῆς προσκυνητῶν μεγάλη: ἔκ τε Πλωμαρίου καὶ ἐξ ἄλλων χωρίων. Κληθεὶς παρέστη καὶ ὁ γυμνασιάρχης Πλωμαρίου κ. Εὐαγγελίδη: ὅστις καὶ ὡμίλησε καταλλήλως ὑπὸ τοῦ ἄμβωνος. Τὰ συγχαρητήρια τῇ Ἐφορείᾳ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ὑπαπαντῆς.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔπιτροπος, Νήσων Αἰγαίου γνωστοποιεῖ ὅτι:

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 10431 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, προεκηρύχθη διὰ τὴν 1ην Μαρτίου ἐ. ἔ. διαγωνισμὸς πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων βοηθῶν Β' τάξεως Καπνεργοστασίου εἰς τὴν Ἔδραν τοῦτο καὶ προσκαλεῖ πάντας τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ προσόντα, νὰ ὑπεβάλωσιν αὐτῷ μέχρι τῆς 28ης τρέχοντος μηνὸς αἴτησιν συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν, μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν, περὶ ὧν δύνανται νὰ λάβωσι πληροφορίας παρ' αὐτῷ.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 3 Φεβρουαρίου 1920.

Ὁ Οἰκονομ. Ἔπιτροπος Νήσων Αἰγαίου

Θ. Θεοδοσόπουλος

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

οἰκία ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἁγίων Θεοδώρων ἀπέναντι τῆς οἰκίας τοῦ Ἀθανασίου Λόνου (Σουγιολτζῆ), ἰδιοκτησία Παύλου Ψαχαδέλλη, διώροφος. Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον πρὸς τὸν κ. Χριστόδουλον Κατσάνην ὑφασματοπώλην πλησίον τῆς Μητροπόλεως. 1—5

ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΕΣ

Μὲ περισσοτέραν ἀπὸ ἄρμον, οἰκογενειακὸς χορὸς χαρὰ καὶ εὐθυμίαν διεξήχθη ὁ προχθεσινὸς χορὸς τῆς κ. Σοφ. Βαμβούνη.

Ἡ χοροεσπερὶς αὐτὴ εἶχε τὸ ἰδιαίτερον ὅτι συνεκέντρωσεν καὶ μέλη πολλῶν πατριοτικῶν οἰκογενειῶν τῆς πόλεώς μας.

Ἂς ἀριθμήσωμεν τὰς χορευτρίας καὶ τοὺς χορευτάς. Ἀλλὰ πρὸ τούτου ἄς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ ἀντὶ τῆς ὑχωμεν βασιλίσσαν τὸ χοροῦ τὴν ἀκούρευτον καὶ χαριτωμένην Δίδα ἀπὸ ἀστινοβλόυσε σὰν πραγματικὴ Stella.

Λ.πόν. Δεσποινίδες: Αἱ ὡραιοσόμοι Μυρσινη, Ἀγλαΐα καὶ Μερόπη Παραδέλλη, Ν.ινα Κυριμάλη, Β.α. Καψιμάλη, Μ. Λ Γούτου, Λ. Β. Γούτου, Μ. Χ" Σάββα, Β. Κουτσουλίδου, ἀδελφαὶ Λ υαρέλλη, ἀδελφαὶ Χ" Δημητράκη, Β.α. Παραδέλλη καὶ Εὐλν. Παραδέλλη.

Μία καλὴ καὶ ἀπὸ τὲ; λιγες χορεύτριες δὲν ἐτίμησεν ὅλου τὴν Τερψιχόρην. Γιατὶ ἄραγε;

Κυρίαι: Μόνον αἱ κ. Ἐλ. Δ. Σ υριλάγκο, Θ.α. Π. Τζωρτζιδου καὶ Ἐλ. Β. Κατσάνη ἔλαβον μέρος εἰς τὲς κατρήλλιες.

Κύριοι: Οἱ κ. Δ Βαμβούνης, Γ. Κούμας, Π. Τζωρτζιδης, Ε. Ἀγιασάκισλα, Δ. Σουρλάγκας, Π. Δουκαρέλλη, Π. Μάνδρα, Ἀλ. καὶ Δ. Καψιμάλλη, Στρ. Ἀλαμανέλλη, ἀδελφοὶ Φιδέλλη, Π. Κεχαγιὸ, ἀδελφοὶ Β. Γούτου, Μ. Καψιμάλη: καὶ Κ. Παραδέλλης.

Τὴν χοροεσπερίδα ἐτίμησεν ὁ Φρούραρχος κ. Χ. Ροδόπουλος μετὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ του κ. Κονδυλάκη καὶ τοῦ λοχαγοῦ κ. Κεφάλα.

Ἡ ἐκλεκτὴ αὕτη συγκέντρωσις διήρκεσεν ἐν ἀδιαπτώτῳ εὐθυμίᾳ μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν τῆς χθές.

Π.

* * *

Καὶ πάλιν κοσμοπλημμύρα ἀσφυκτικὴ χορεῦε; εἰς τὴν «Σπάρτη» ἐ τὸν συνδυασμὸν χοροῦ καὶ θεάτρου. Ἡ κ. Ἐπιτρίδου καὶ ὁ κ. Μηλιάδης ἔπαιξαν ὡραιότατα τὴν σκηνὴ τῶν μεθυσμένων. Ἐπίσης ἐκτάκτα ἐπαίζθη καὶ ἡ σκηνὴ τῶν κοθονιῶν ἀπὸ πάσα ἐπανειλημμένα γαυδαὶ χειροκροτήματα.

Ἐπιπολύθησε χορὸς ὁ ὁποῖος διήρκεσεν ἐν εὐθυμ.α καὶ μὲ πόλεμον ἀπὸ σερπαντὲς μέχρι τῆς 2 1)2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Ἡ κ. Ἐ.ένη δοῦ ἔπαιξε στὸ βιολὶ τρία ἐκλεκτὰ κομμάτια.

* * *

Οἱ ἀποψινοὶ χοροί. Δίδοντοι ἀπόψη χορευτικαὶ ἐπερίδε, εἰς τὸ «Πάνθεον» καὶ εἰς τὸν «Ἀλκαῖον».

Αἱ εἰσπράξεις τῆς ἐν τῷ κινηματογράφῳ «Ἀλκαίῳ» δοθησομένης ἐσπερίδος θὰ διατεθοῦσιν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν οἰκογενειῶν τῆς πόλεώς μας.

Προμηνύεται καὶ εἰ; τὰ δύο χορευτικὰ κέντρα μεγάλη συρροὴ κόσμου.

* * *

Τὸ Σάββατον δίδεται ἐν τῇ «Σπάρτῃ» ὁ ἐτήσιος χορὸς τοῦ Φωκ.ένος τῆ συμπράξει τοῦ κ. Ἰουλ. Ἀπόστολου διωργανωμένη καταλλήλω, ἵνα σταφθῇ ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχία, τιμὴ εἰσόδου δρ. 5, αἱ κυρίαι δωρεάν.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Θέασις Μηλιάδου — Ἐπιτρίδου

Ἀπόψε ἡ β' σειρὰ τῶν «Παναθηναίων» μὲ 12 νέα τραγούδια, ἐκλεκτὰ ἀνυμέρα» καὶ πειαχτοὺ, χορ ὺ; εἰς 3 πράξεις. Τὴν Κυριακὴν 2 παραστάσεις ἀπογευματινὴ καὶ ἑσπερινὴ μὲ τὸ «Πανόραμα» τοῦ 1918.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ Θ. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ
Ἐστέρθησαν
Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 5 Φεβρουαρίου 1920.

ΝΑΥΤΟΜΗΧΑΝΑΣ
ἀκαθάρτου καὶ καθαροῦ πετρελαίου
Ἀμερικανικῶν καὶ ἄλλων Ἐργοστασίων δυνάμεως; τῶν 100, 70, 60, 45, 30, 22 καὶ 14 ἵππων, ὡ. καὶ μηχανα, ἑηξὰς πρόβλεψεν καὶ ἑτοίμους πρὸς πώλησιν ἡ ἐν Πειραιεῖ Εἰσαγωγικὴ Ἑταιρία
Ἰ. Κ. Διαμαντέλλου — Ρίῶν
Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀποτανθῆτε πρὸ; τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτῆς:
ΚΩΝΣΤ. Ι. ΝΑΣΟΠΟΥΛΟΝ
παραλλήλως τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος ἀδελφῶν Διάλλη — Π. Ἀκτωνίου καὶ ἀπέναντι γραφείου Μουζάκη 6—10

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀριθ. 23129 **ΑΘΗΝΑΙ 5 Φεβρουαρίου**

Ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τὸ συνέδριον

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν (τῆς δευτέρας) πρώτην συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Πρωθυπουργῶν ὁ κ. Βενιζέλος ὡμίλησεν ἐπὶ δίωρον, ἀναπτύξας τὰς ἑλληνικὰς ἀπόψεις.

Αἱ διεκδικήσεις διὰ τὸ Τουρκικὸν

Ἐξήγησε τὰς διεκδικήσεις τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Κων)πόλεως, τῶν Δαρδανελλίων καὶ γενικῶς ἐπὶ τοῦ Τουρκικοῦ ζητήματος.

Τὴ ἐτονίσθη

Ἐτόνισε τὰς διεκδικήσεις τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς δυτικῆς καὶ ἀνατολικῆς Θράκης καὶ ἐπὶ τῆς περιοχῆς τῆς Σμύρνης.

Ἡ εὔγλωττος αὕτη ἀνάπτυξις τῶν ἑλληνικῶν ἀπόψεων καὶ δικαίων ἐνεποίησε γενικῶς μεγίστην ἐντύπωσιν.

Αἱ ἐντυπώσεις τοῦ Νίττι

Ἐξαιρετικῶς; ὅλως ὁ κ. Νίττι, κατόπιν τῶν λόγων τοῦ κ. Βενιζέλου, ἐπείσθη ἀπολύτως ἐπὶ τοῦ δικαίου τῶν ἑλληνικῶν διεκδικήσεῶν.

Ὁ κ. Νίττι ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ὑποστηρίξῃ θερμότατα τὴν Ἑλλάδα, ἰδίᾳ ἐπὶ τοῦ Θρακικοῦ ζητήματος.

Τὸ Μικρασιατικὸν

Ὁ κ. Μιλλεράν ἐδήλωσεν ὅτι τὸ Συμβούλιον τῶν πρωθυπουργῶν δὲν θὰ λύσῃ τὸ Μικρασιατικὸν ζήτημα πρὶν ἢ ἀκούσῃ τὸν κ. Βενιζέλον.

Τὶ γράφει ὁ Γαλλικὸς Τύπος

Ὁ Γαλλικὸς τύπος βεβαιοῖ ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἐζήτησε τὴν ὁριστικὴν κατακύρωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς Θράκης καὶ τῆς Σμύρνης.

Ἡ «Ματὲν» γράφει ὅτι ἡ Ἀδριανούπολις θὰ δοθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Δοῦζας

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΚ ΚΥΔΩΝΙΩΝ

Ἀκριβῶ. πρὸ ἔτους; τὴν 4ην Φεβρουαρίου 1919 ἔξεμενε ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς ὡραίας Μυτιλήνης τὸ τορπιλλ.βόλον 16, μὲ τὴν διαῖα ἐκείνην τῶν ἐπιλέκτων ἀξιωματικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πρόεδρον τῆς Πομμικροσιατικῆς καὶ Θρακικῆς Ἑνώσεως; κ. Ν. Ἀιμανίτην ἄδρα τὰ μαλλια γιὸ ἀπατῶν, κατευθυνόμενον εἰς τὴν Τουρκοκρατουμένην ἀκόμη τότε πόλιν τῶν Κυδωνιῶν.

Οἱ κάτοικοι τῆ; μαρτυρικῆς πόλεω; μάλις ἐπανελθόντες ἐκ τῆς ἐξορίας; των, γυμνοὶ ἀκόμη καὶ ρακένδυτοι, ὅτιν ἀντιλήφθησαν πρὸς τὸ βῆθος τοῦ λιμένος τὸν τορπιλλ.βόλον μικρὸν σκάφος, τὸν ἄγγελον αὐτῶν τῆς σωτηρίας των, ἔφαλλοι ἀπὸ χαρὰν, ἄλλοι μὲν ἔκλαιον, ἄλλοι δὲ ἐγέλων γέλωτα νευρικὸν, καὶ ἄλλοι ἔπιπτον εἰς τὴν θάλασσαν διὰ νὰ ὁσπασθῶσι τὸ σκάφος, καὶ τὴν σημαίαν τῆς μητρὸς πατρίδος, καὶ ἄλλοι ἔσκιζον τὰ φέσια των διὰ νὰ ἀποδείξωσιν εἰς τὸν τύραννον ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ ὅσον πιέζεται ἐπὶ τοσοῦτον ἐκσπᾷ εἰς λατρείαν πρὸ; τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα.

Ἡ 4η Φεβρουαρίου τοῦ 1919 θὰ μείνῃ ἱστορικὴ διὰ τὴν πόλιν τῶν Κυδωνιῶν· ἤτο ἄτιμος εἴπεῖν ὁ ἀρρβὼν τῆς ἀπέλευθερώσεως; τῆς πόλεώ, μας· καὶ διὰ τοῦτο οἱ Κυδωνιεῖς εὐγνώμονες πρὸ; τὴν μητέρα πατρίδα, ἐτέλεσαν σήμερον πάνδημον δοξολογίαν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ χοροστατοῦντος τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Κυδωνιῶν κ. Γρηγορίου τοῦ μαρτύρου αὐτοῦ ἱεράρχου μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ κλήρου τῆς πόλεως.

Εἰς τὴν δοξολογίαν παρέστησαν ὁ πολιτικὸς μας διοικητὴ; κ. Σ. Παπαδόπουλος μεθ' ὅλου τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἀντιπροσωπείας, ὁ στρατιωτικὸ; διοικητὴς κ. Πετρίτης μετὰ τοῦ συνταγματάρχου κ. Μαυρουδῆ καὶ ἁπάντων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Συντάγματο;. Ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ τῆ, ἀποστολῆ; τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ μεθ' ὅλου τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας, οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου μετὰ τοῦ γυμνασιάρχου καὶ τῶν καθηγητῶν, οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι τῶν Δημοτικῶν Σχολείων μετὰ τῶν διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν, οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἀνωτέρου Κεντρικοῦ Παρθεναγωγείου μετὰ τῆς διευθυντρίας καὶ τῶν καθηγητῶν καὶ πλήθος λαοῦ.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δ ξολ γίας ὡμίλησεν ὁ Σ. Μητροπολ.τη, μα; ἐξέ.ας τὴν δρᾶπιν τῆς Ἀποστολῆ; καὶ εὐχαριστήσας αὐ.ὴν ἅπα τοῦ .όλου; καὶ μόχθου; τοῦ, κατέβαινεν ἐπὶ ὁλόκληρον ἔτος. Μετὰ τοῦτον ὡμίλησεν ὁ ἐκ τῶν δημογερόντων ἐγκριτος ἰατρὸς τῆ; πόλεώ, μα; κ. Μ. Τζ.ώγα;, ἐξάρας ἐπίσης τὸ ἔργον τῆ; Ἀποστολῆ;. Εἶτα ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆ, Ἀποστολῆ; ἐπιστήμων κ. Β. Τσαρούχας, ὅστις δ.ὰ τῆ, εὐφράδε.α; του κατ.συνεκίνησε τὸ ἀκροατήριον, κατακρίνοκροτηθεὶς. Εἰς τὸ τέλος δὲ ἀνήγγειλλε π ημάτιον ἐπίκαιρον ὁ διοικητὴ; κ. Εὐάγγελος Ἀποστολίδης.

Μ.θ' ὃ ὁ ἑνισμὸ; ἀνῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Μητροπολιτικοῦ μεγάρου, ὅπου τοῖς ηρ σεφέθησαν ἀνοψιτιά. Ἔκεῖ προπίνων εἰς ὑγείαν τῶν μεταῖν τῆς Ἑλλην. ἀποστελῆς ὁ δημαρχὴ, πρόξενος τῆ; Γαλλ. Δημοκρατίας ἐν Κυδωνίαις κ. Ν. Σπουντζόγλου ἤγειρε ἐμμετρον πρόποσιν, ὅρ.ο πυκτεύτ.ν.

Κ.ι εὖ ω, ἔληξεν ἡ ὡ.αία εὖεη τελετὴ, ἣτι; θὰ μείνῃ ἀνεξάλειπτο; εἰς τὴν μνήμην ἁ ἀάντων τῶν παρευρεθέντων εἰς αὐτὴν.

4 Φεβρ. 1920 **Χαρ.**

Δοκιμάσατε ὅλοι τὰ ἀγνὰ ποτὰ
τοῦ ἐργοστασίου
Κ. ΨΑΡΕΛΛΗ
= Εἶναι τὰ μόνα ἐν Μυτιλήνῃ =

ΝΕΩΤΑΤΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Καὶ οἱ Αὐστριακοὶ ἔνοχοι

Βασιλεία, 2.— Κατὰ τὴν «Μίττανποστ». προσεχῶς θ' ἀποσταλῇ εἰς τὴν Αὐστρίαν ὁ κατάλογος τῶν προσώπων, ἅτινα ὀφείλει νὰ παραδώσῃ. Ὁ κατάλογος οὗτος ἔχει ἤδη συνταχθῇ, ἀλλὰ θὰ ἐξετασθῇ ἀκόμη ὑπὸ τῶν ἐν Παρισίοις ἀντιπροσώπων τῆς Γιουγοσλαβίας, Πολωνίας, Ρουμανίας καὶ Τσεχοσλοβακίας.

Μεταξὺ ἄλλων ζητεῖται ἡ παράδοσις τοῦ ἀρχιδουκὸς Ἰωσήφ, ὅστις διεδραμάτισε σπουδαῖον πολιτικὸν πρόσωπον ἐν Βουδαπέστῃ, τῶν στρατηγῶν φὸν Ἄρτς, φὸν Κέβες, Ποπόρεκ καὶ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κόμητος Μπέρτχολδ.

Οἱ Σέρβοι εἰς Μοναστήριον

Θεσ)νίκη, 4. — Ὁ εἰς Μοναστήριον ἀποστολεὺς νέος Σέρβος νομάρχης τὴν ἑπομένην τῆς ἀφίξεώς του εἰς Μοναστήριον, καλέσας ἐπιτροπὴν ἐξ ἐγκρίτων Ἑλλήνων, ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτοὺς ὅτι δύνανται νὰ ἀνοίξωσι τὰ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου κεκλεισμένα σχολεῖα καὶ ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς ναὸς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐλειτούργουν ἐκ περιτροπῆς οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Σέρβοι ἱερεῖς θὰ ἀνήκῃ ἀποκλειστικῶς πλέον εἰς τοὺς Ἕλληνας. Αἱ διαθέσεις αὗται τοῦ Σέρβου νομάρχου ἐγνώσθησαν μετὰ ἰδιαιτέρας χαρᾶς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τοῦ Μοναστηρίου ὡς ἀποκουσταλλοῦσαι τὰς διαθέσεις τῆς Σερβικῆς Κυβερνήσεως ἀπέναντι τῶν Ἑλληνικῶν ἐν γένει πληθυσμῶν τῶν κατεχομένων ὑπὸ τῶν Νοτιοσλαύων ἐδαφῶν.

Κατάληψις τριγώνου

Θεσ)νίκη 4. — Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη ὅτι ἐξετελέσθη ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων ἡ κατάληψις τοῦ τριγώνου βορείως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς τῶν Μπουκίων (Ἀν. Μακεδονία). Τὸ τρίγωνον τοῦτο, καταληφθὲν συνεπείᾳ ἀποφάσεως, τῆς Διασκέψεως τῶν Παρισίων. Ἔχει συνολικὴν ἔκτασιν 250 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων ἀνῆκε δὲ εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν

Λονδῖνον 4.— Τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἀπεφάσισεν ὅπως ἡ προσεχὴς αὐτοῦ σύνοδος λάβῃ χώραν εἰς Ρώμην.

Ἡ σύγκλησις τῆς συσκέψεως ταύτης θὰ συμπέσῃ κατὰ τὸν προσεχῆ μῆνα Μάρτιον.

Εἰς τὸ συνέδριον τοῦτο θὰ ἀντιπροσωπευθοῦν περὶ τὰ τεσσαράκοντα Ἔθνη.

Ἐπίσης τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἐν δημοσίᾳ συνελεύσει ἀνεκοίνωσε τὰ ὀνόματα τῶν μελλόντων ν' ἀπαρτίσουν τὸ μόνιμον διεθνὲς δικαστήριον, ὡς καὶ τὰς ἀποφάσεις τοῦ διεθνοῦς συνεδρίου περὶ συναλλάγματος.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ οἰκίαι μὲ κῆπον ἐν Ἀντιοῦδι. Πληροφορ.ας παρ' ἡ ἐν.